

Ole Wehlast 1. maj 2020

Kære alle,

For mig er i dag en helt særlig dag.

I dag vi fejrer kampen for fællesskab og solidaritet.

I Fødevareforbundet NNF har vi årevis kæmpet for, at en værdig tilbagetrækning fra arbejdslivet igen bliver en rettighed.

Vi er lykkedes med meget, men kampen er endnu ikke slut. Vi fortsætter helt indtil, vi er i mål.

Der sker nemlig noget, når man *holder* sammen ... – ... når man *kæmper* sammen. Særligt, når det, man kæmper for, er både rigtigt og retfærdigt.

Vi står her på den anden side af nogle store overenskomstforhandlinger, hvor 600.000 lønmodtagere har fået en ny overenskomst. I Fødevareforbundet NNF kom vi i mål med selvstændige – og stærke – forlig.

Og vores medlemmer kvitterede for resultaterne ved at stemme "JA" til samtlige forlig.

Trods corona valgte knap 70 procent af vores medlemmer at bruge deres ret til stemme om deres overenskomst. Dét vil jeg gerne kvittere for.

Det styrker vores sag, når så mange lønmodtagere vælger at bakke op om overenskomsterne. TAK.

Min tale i dag - denne særlige 1. maj - er en hyldest til alle jer, der står op hver morgen for at passe jeres arbejde.

I gør det for at give jer selv - og alle os andre - mad på bordet. Men I gør det også fordi, at det er sådan, I er.

I arbejder hårdt, og I sætter en ære i at bestille noget. I kan faktisk godt li' at gå på arbejde, også selvom det er hårdt.

Det aftvinger respekt.

Anerkend os der knokler for Danmark

Danmark har i de sidste to måneder været præget af usikkerhed og ængstelse.

Men også af fællesskab og af solidaritet.

- Og så har Danmark været præget af behårdt arbejde.

Jo, jo, mange har været sendt hjem, eller har arbejdet hjemmefra. Men endnu flere har knoklet behårdt for at holde Danmark i gang.

Det gælder sundhedspersonalet på vores sygehuse og i vores ældrepleje, men det gælder også de mange rengøringsfolk, hvis indsats alt for ofte bliver glemt.

Og så gælder det vores medlemmer i fødevarebranchen!

De tusindvis af hårdtarbejdende mænd og kvinder, der har knoklet hver eneste dag for at sikre, at vi har mad på tallerkenen - og eksportkroner i statskassen.

For et par uger siden anerkendte statsminister Mette Frederiksen jeres indsats. Den anerkendelse har I i allerhøjeste grad fortjent.

Vi står sammen mod corona

På denne 1. maj står Danmark for alvor sammen - måske endda mere end vi har gjort i mange år, selvom vi holder fysisk afstand.

Corona-situationen har vist Danmark, når Danmark er bedst. Og det er, når vi står sammen.

Kun fordi, vi har stået sammen i kampen mod corona'en, har vi holdt os på den grønne kurve.

Hvad enten vi er røde eller blå

- arbejdsgiver eller lønmodtager

- højt uddannet eller arbejder

så har vi stået sammen om at beskytte hinanden.

På tværs af alt det, der så ofte skiller os ad, har vi holdt hånden over de mest udsatte virksomheder.

Alle er enige om, at der også skal være arbejdspladser at vende tilbage til, når coronaen har sluppet sit tag.

Et forandret arbejdsmarked

I takt med, at Danmark lukker op igen, er en af de største opgaver at få genstartet dansk økonomi.

Mange har mistet deres job; forhåbentlig kommer en del af dem hurtigt tilbage i takt med at vores hverdag vender tilbage. Men rigtig mange danske arbejdspladser er dybt afhængige af efterspørgslen fra udlandet.

Vi kan vælge at håndtere krisen, som vi gjorde under finanskrisen, hvor dagpenge og velfærd blev skåret ind til benet, mens bankerne løb med de store gevinster.

Men vi kan også gå en anden vej.

Vi kan gøre som Anker gjorde det i 70'erne og Nyrup i 90'erne. Vi kan genstarte Danmark nedefra.

Hele den økonomiske øvelse går ud på at få jobmarkedet op i fart, så vi igen kan føle os trygge og så vi igen kan bruge penge.

For omkring 30 år siden satte Nyrup gang i 90'erne ved at gøre det nemt for folk, at tage uddannelse. Når én mand gik på uddannelse, kunne en anden mand prøve kræfter med hans job så længe.

Det skabte arbejdspladser, og det skabte dynamik på arbejdsmarkedet.

For omkring 40 år siden, fik Anker bugt med ungdomsarbejdsløsheden ved at indføre efterlønnen.

Ordningen gav de ældre og slidte medarbejdere mulighed for at trække sig tilbage, og dermed give plads til unge friske hænder.

I Fødevareforbundet NNF tror vi på, at vi kan gøre det igen.

Vi kan løse en samfunds-kritisk situation, ved at skabe dynamik på arbejdsmarkedet, og lade unge, raske medarbejdere erstatte de ældre og nedslidte.

Den ligger ikke lige på den flade hånd – men vi kan, hvis vi vil!

Giv nedslidte ret til en værdig tilbagetrækning

Det burde stå lysende klart for enhver, at ingen slagteriarbejder, bager eller SOSU-assistent kan holde til et arbejdsliv, der starter inden de fylder 18 og fortsætter til de runder 72.

Det er lønmodtagere, der aldrig har ligget samfundet til last – og de har aldrig fået en krone i SU.

Alligevel er det dem, vi beder om at knokle til de er helt slidt ned.

Vi har frataget dem retten til en værdig tilbagetrækning.

Og vi har efterladt dem med to muligheder; de kan kæmpe sig frem til deres pensionsalder – velvidende, at den gode tid sammen med børnebørnene, hygge i haven eller campinglivets fornøjelser, er forbeholdt dem, der fik et mindre fysisk nedslidende arbejdsliv.

Ellers de få sig en skade eller en sygdom, der er så alvorlig, at de allernådigst kan blive visiteret til en seniorpension.

Men det kræver, at de møder op med hatten i hånden, og med en krop, der beviseligt hverken kan arbejde mere eller løfte barnebarnet.

Det er ikke retfærdigt – og det er slet ikke værdigt!

Heldigvis var der tusindvis af danskere, der var enige i det synspunkt, da de satte deres kryds til folketingsvalget sidste år.

Intet andet spørgsmål, hverken indvandring eller klima, flyttede så mange mandater henover midten som spørgsmålet om at give nedslidte lønmodtagere ret til en værdig tilbagetrækning.

Medlemmerne af Fødevarerforbundet NNF forventer en løsning - og det gør vælgerne også.

Og bare for at slå det fast:

Der er ikke én eneste slagteriarbejder, der er blevet mindre nedslidt som følge af Coronakrisen.

Det giver derfor ingen mening at bruge corona-situationen som en politisk-undskyldning for ikke at prioritere at give nedslidte ret til en værdig tilbagetrækning.

Faktisk er argumentet for at indføre en ret til en værdig tilbagetrækning blevet endnu bedre: Hvis en nedslidt fødevarerarbejder kan få lov til at gå på tidlig pension, vil han skabe et job til en af de mange nye ledige.

De er godt for de nedslidte. Det er godt for de ledige. Og det er godt for statskassen.

Det er med andre ord præcis, hvad Danmark har brug for.

Appel til politikerne

Inden jeg slutter min tale, vil jeg sende en appel til vores politikere:

I skal finde sammen om at sikre en værdig tilbagetrækning for de nedslidte.

Der må ikke gå Christiansborgfnidder og forligsjura i den.

I har i de seneste uger bevist, at I kan stå sammen og sikre danskernes ve og vel.

I vist, at I har modet og evnerne til at træffe de rigtige beslutninger – også selvom de er svære og bryder med ideologierne.

Hvis vi i fællesskab kan tackle corona – så kan vi også i fællesskab finde en løsning for de nedslidte.

Appel til medlemmerne

Til slut har jeg også en appel til alle, der lytter med.

Gå ind på folketingets hjemmeside, eller gå på facebook, og find jeres lokale folketingsmedlem.

Skriv til dem eller ring til dem – og del jeres egen historie med dem.

Jeg ved, at vores folkevalgte politikere er gode mennesker, som gerne vil lytte.

Men tiden er nok inde til at gi' giver dem et venligt - men bestemt! - los bagj, og minde dem om, hvad det er, vi kæmper for 1. maj.

Rigtig god kampdag!